

50

2020.47.hét

Kedd 494-501

"LEGYEN NEKEM A TE IGÉD SZERINT..."

494 Mária, amikor hírül adatott neki, hogy anélkül, hogy férfit ismerne, a Szentlélek erejéből "a Magasságbeli Fiát" fogja a világra hozni, [\[144\]](#) "a hit engedelmisségével" válaszolt [\[145\]](#), biztosan tudván, hogy "Istennél semmi sem lehetetlen": "Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint" (Lk 1,37--38). Így Mária, beleegyezését adva Isten szavára, Jézus Anyja lett, és az üdvösség isteni akaratát, anélkül, hogy bármiféle bűn akadályozta volna, teljes szívvel átölelte, és teljesen átadta magát Fia személyének és művének, hogy Isten kegyelmével, Fiától való függőségben és vele összekapcsolódva, szolgálja a Megváltás misztériumát: [\[146\]](#)

"Ő ugyanis -- ahogyan Szent Ireneusz mondja -- »engedelmisségével mind önmaga, mind az egész emberiség üdvösségének oka lett«, [\[147\]](#) ezért sok korai egyházatyá szívesen hirdeti vele együtt beszédeiben: »Éva engedetlenségének csomóját kibontotta Mária engedelmissége; s amit a szűz Éva megköttözött hitetlenségével, azt Szűz Mária föloldotta a hitével«; [\[148\]](#) Évával összehasonlítva »az élők Anyjának« mondják Máriát, és gyakran kijelentik: »Éva által jött a halál, Mária által az élet.«" [\[149\]](#)

MÁRIA ISTENANYASÁGA

495 Az evangéliumokban Máriát "Jézus anyjának" nevezik (Jn 2,1; 19,25), [\[150\]](#) a Szentlélek indítására már Fiának születése előtt "az én Uramnak édesanyjaként" ünneplik (Lk 1,43). Ő, akit Mária emberként a Szentlélek által fogant, s aki teste szerint valóban Mária Fia lett, nem más, mint az Atya örök Fia, a Szentháromság második személye. Az Egyház vallja, hogy Mária valóban Istenszülő (Theotokosz). [\[151\]](#)

MÁRIA SZÜZESSÉGE

496 A hit első megformulázásaitól kezdve [\[152\]](#) az Egyház vallotta, hogy Jézus egyedül a Szentlélek ereje által fogantatott Szűz Mária méhében, állítván ennek az eseménynek testi szempontját is: Jézus "férfi magva nélkül (...) a Szentlélektől fogantatott". [\[153\]](#) Az egyházatyák a szűzi foganásban annak jelét látják, hogy Isten Fia valóban a miénkkel azonos emberi természetben jött el.

Így mondja Antiochiai Szent Ignác (a 2. század elején): "Láttam (...), hogy teljes és szilárd hittel hisztek a mi Urunkban, aki valóban Dávid nemzetségéből való test szerint, [154] Isten Fia Isten akarata és hatalma szerint, [155] valóban Szűztől született; (...) Poncius Pilátus alatt (...) értünk testben valóban fölszögeztetett (...). Valóban szenvedett, mint ahogy valóban föl is támadt". [156]

497 Az evangéliumi elbeszélések [157] a szűzi fogantatást Isten -- minden emberi megértést és lehetőséget fölülmúló -- művének tekintik: [158] "Aki benne fogantatott, a Szentlélektől van" (Mt 1,20), mondja az angyal Józsefnek Máriáról, az ő jegyeséről. Az Egyház ebben meglátja annak az ígéretnek a teljesedését, melyet Isten Izajás próféta által mondott: "Íme, a szűz méhében fogant és fiút szül" (Iz 7,14), a görög szövegben Mt 1,23.

498 Néha bizonytalanságot keltett az, hogy a Márk-evangélium és az újszövetségi levelek semmit nem mondanak Mária szűzi fogantatásáról. Azt a kérdést is fölvetették, hogy nem legendáról vagy teológiai konstrukcióról van-e szó minden történetiség nélkül. Erre azt kell válaszolnunk: a szűzi fogantatásba vetett hit a nem keresztényeknél, mind a zsidóknál, mind a pogányoknál élénk tiltakozást, gúnyolódást és értetlenséget váltott ki: [159] Ez a hit tehát nem pogány mitológiából vagy a korabeli elképzelések átvételéből fakadt. Ennek az eseménynek az értelme csak olyan hit számára megközelíthető, mely "a misztériumok egymásközi kapcsolatában", [160] Krisztus misztériumainak egészében -- megtestesülésétől a húsvétjáig -- szemléli azt. Már Antiochiai Szent Ignác tanúsítja ezt az összefüggést: "E világ fejedelme elől el volt rejtve Mária szüzessége és szülése, ugyanígy az Úr halála is: három hangosan kiáltó misztérium, melyek Isten csöndjében hangzottak el". [161]

MÁRIA -- A "MINDENKOR SZŰZ"

499 A Mária szűzi anyaságába vetett hit mélyebb átgondolása vezette el az Egyházat Mária valóságos és örök szüzességének megvallására [162] Isten emberré lett Fiának születésében is. [163] Valójában Krisztus születése "(anyjának) szűzi érintetlenségét nem csökkentette, hanem megszentelte". [164] Az Egyház liturgiája Máriát mint Aeiparthenoszt, "örökké szűzet" ünnepli. [165]

500 Ez ellen néha fölhozzák, hogy a Szentírásban szó van Jézus testvéreiről és nővéreiről. [166] Az Egyház mindig úgy értette ezeket a szentírási helyeket, hogy nem Szűz Mária további gyermekeiről van szó. Jakabot és Józsefet szintén Jézus testvéreinek nevezik (Mt 13,55), ők azonban egy másik Mária fiai, aki Jézus tanítványa volt [167], és jelentőségteljesen "a másik Máriának" nevezik (Mt 28,1). Az Ószövetség közismert kifejezőmódjának megfelelően Jézus közeli rokonait jelenti a "testvérei" szó. [168]

501 Jézus Mária egyetlen fia. Mária lelki anyasága azonban [\[169\]](#) kiterjed minden emberre, akinek megváltására Jézus eljött: "Ő szülte a Fiút, akit Isten »elsőszülötté tett a sok testvér« (Róm 8,29), vagyis a hívők között, kiknek születésében és fölnevelésében anyai szeretettel működik közre". [\[170\]](#)